

arkiv, og disse Tilbud, det kan ikke nægtes, have været meget varierende. Det laveste Tilbud var paa 16,985 Kr. uden Sammenlimning, med Sammenlimning 18,705, det højeste uden Sammenlimning var paa 30,708 Kr., med Sammenlimning 31,308 Kr. Der var ganske vist et af disse 17 Tilbud, som gik op til 42,872 Kr., men det vil jeg ikke regne med, thi jeg forudsætter, at der absolut maa foreligge en Fejlregning, der kan næppe være Tale om, at der kan være en saa stor Forskel paa disse Folks Tilbud, idet det jo gennemgaende er fra kendte Arbejdsgivere eller Arbejdsløbere, hvad man nu vil kalde dem, her i Byen, men der er som jagt en Variation mellem disse ca. 18,000 og ca. 31,000 Kr. Nu skulde man jo synes, det vilde være umuligt at tænke sig dette Arbejde udført lige saa godt for 18,000 Kr. som for 31,000 Kr., men ikke desto mindre har under alle Omstændigheder det laveste Bud faaet Arbejdet. Om det nu kan præsteres tidsparende og godt, det vil Tiden vise, det er et Spørgsmaal; men det har dog haft til Følge, at det Jag, hvorunder i Virkeligheden det paagældende Arbejde, nemlig Keoler og den Slags Ting, forterer, nemlig BygningsSnedkerfaget, har ikke set sig i Stand til at paatage sig Arbejdet, hvimod en Tømmermester, som staar uden for dette Jag, har paataget sig det. Det vil maaste nu synes mærkeligt, at en Tømmermester kan paatage sig et Arbejde, som en Snedkermester ikke kan gøre, men dette kommer af, at der mellem Snedkermestrene og BygningsSnedkervendene her i Kjøbenhavn eksisterer en Priskurant, hvor efter Mestrene skulle betale den Slags Arbejde, og efter denne Priskurant kunne de ikke overtage dette Arbejde til det laveste Tilbud, der her er gjort, uden at bryde den Priskurant, som er en fælles Overenskomst mellem Svende og Mestre. Resultatet var altsaa, at Tømmermesteren fik Arbejdet, da han var den lavest bydende. Jeg skal nu lade staa hen, om Arbejdet bliver udført godt og praktisk, det har jeg ikke nogen Mening om, men et ved jeg, og det er, at Tømmermesteren har set sig i Stand til at erhverve Arbejdskraft, som arbejder 30 pCt. under den Priskurant, der angaaende denne Slags Arbejde bestaar mellem Mestre og Svende i Snedkerfaget. Det kunde maaste synes mærkeligt, at Tømmerne ikke have den samme Priskurant, men det ligger i Sagens Natur, at de ikke have det, da det Arbejde i Virkeligheden ikke forterer under Tømmerfaget, ja, det kan egentlig være tvivlsomt, om Tømmermesteren paa sit Borgerstab er berettiget til at udføre dette Arbejde, hvilket jeg for øv-

rigt ikke tror, han er, naar ikke andre Ting, som vare sammensmeltede dermed, hørte med under Tømmerfaget. Jeg skal imidlertid ikke sælde en afgørende Dom i den Henseende, derom maa mere kyndige Folk dømmе, men jeg fremsfører kun dette som et beklageligt Bevis paa, hvad Licitation kan medføre. Det er dog i Virkeligheden sørgeligt, at det medfører den Konkurrence, at, naar Mestre og Svende i et Jag som Snedkerfaget ere blevne enige om at arbejde efter en Priskurant, som begge Parter tro at kunne være tjente med, Licitationen da skal være Styld i, at de Mestre, hvorunder Arbejdet virkelig forterer, ikke kunne paatage sig Arbejdet, uden at de skulle bryde den Priskurant, som er oprettet efter fælles Overenskomst. Det forekommer mig, at selv om Beviset er lille og enkelt, er det dog saa slaende, at enhver maa indvømme mig, at det ikke ere rigtigt, at Stat og Kommune i den Grad ere med til at bruge den fri Konkurrence saaledes, at de Overenskomster, som træffes mellem Arbejdsløbere og Arbejdere, skulle brydes, hvis de skulle tage det Arbejde, som udbydes af Stat eller Kommune, i Licitation. Og heller ikke er der nogen Garanti for, at den Arbejdsløber og Entreprenør, der paatager sig et saadant Stykke Arbejde, i Virkeligheden kan faa det udført. Vi have haft mange Eksempler i den Retning; vi have mange Entreprenører, der ere gaaede fallit, ja, vi have endog saa dem, der ere gaaede hen og have taget Livet af sig, fordi de vare fallit og ikke kunne klare sig. Der kunde fremdrages mange Eksempler paa det; men jeg antager ikke, det er nødvendigt, da det vistnok er alle velbekendt. Naar de have forspekulet sig med at gaa ned under, hvad der var et rimeligt Tilbud, have de sikkert spekuleret i Arbejdskraften og Arbejdsløsheden, men det er ikke altid givet, at der er et saa stort Tilbud af Arbejdskraft, at de kunne trykke Priiserne ned til det mindst mulige, til 73 Ore, som blev betalt for Boldarbejdet i sin Tid. Men, som sagt, der er slet ikke nogen Garanti, naar de paatage sig Licitationsarbejdet og gaa saa langt ned, for, at de i Virkeligheden kunne udføre det eller faa den paaregnede Profiton; men i sidste Instans er det under alle Omstændigheder Arbejderne, der komme til at lide mest derunder. Derfor ere vi ogsaa i Kængen ved Licitationsarbejdernes Udførelse i det Tilfælde, at man har de saa meget frygtede Strejfer fra Arbejdernes Side; disse maa gennemgaende kæmpe mere der for at holde Lønnen oppe, end de maa under den almindelige fri Konkurrence under private Arbejdsgivere. Dette er jo en bekendt Sag,